Zagrożenia

Czynnikami, które mają kluczowy wpływ na dostępność i stan zachowania siedlisk gatunku (a tym samym rozmieszczenie gatunku i stan populacji) jest fragmentacja siedlisk i ich nadmierna izolacja, oraz przerywanie istniejących korytarzy migracyjnych przez rozwijającą się infrastrukturę transportowa i nadmierną urbanizację.

Rozwój sieci dróg i wzrost natężenia ruchu samochodowego (szczególnie w miejscach przecięcia ważnych korytarzy migracyjnych dużych drapieżników) przyczynia się do zwiększenia śmiertelności zwierząt w wyniku kolizji z pojazdami. Śmiertelność na drogach wraz z kłusownictwem są najpoważniejszymi zagrożeniami szczególnie w przypadku regionów o niskim zagęszczeniu gatunku (np. w zachodniej Polsce czy Republice Czeskiej), gdzie śmierć nawet pojedynczych osobników może mieć wpływ na stan i rozwój lokalnej populacji.

Na Słowacji główną przyczyną śmiertelności wilka są polowania. Rocznie legalnie pozyskiwanych jest tam ok. 120-159 osobników (Kaczensky i in. 2013). Intensywne polowania na wilki na Słowacji (szczególnie w regionach przygranicznych) w istotny sposób oddziałują na populacje zasiedlające tereny przygraniczne Polski i Czeskiej Republiki. Z jednej strony przyczyniają się do bezpośredniej eliminacji osobników zasiedlających tereny transgraniczne, z drugiej wpływają negatywnie na tempo rekolonizacji, czy wręcz działają jak ujście przyczyniając sie do spadku liczebności wilka (bądź zaniku gatunku, jak ma to miejsce w Republice Czeskiej) w regionach sąsiadujących ze Słowacją. (Bufka i in. 2005, Nowak i in. 2008, Kaczensky i in. 2013).